

Rösta: Nej!(2)

Zomia

30 april 2018

Skillnaden mellan anarkism och statssocialism är inte minst synen på staten. Även auktoritära kommunister delar visionen om att staten ytterst är oönskvärd, och har närt en idé om att staten ska vittra bort efter revolutionen. Problemet är att makt alltid korrumpierar, och att inte heller de som söker företräda en revolutionär klass eller grupp är speciellt sugna att ge ifrån sig makten när de väl har fått den i sin hand. Detta såg redan Bakunin, Malatesta och andra tidiga anarkister långt innan de ryska revolutionerna i början av 1900-talet.

Så vad har detta med röstning att göra? Ja, argumentet för röstningen bland anarkister är i regel att vi måste stödja de minst dåliga alternativen, för att inte det politiska fältet ska högervridas. Kanske i väntan på revolutionen? Men är inte detta ungefär samma attityd som den marxistiska – vi måste godta och stötta staten tills vidare, först i en avlägsen framtid är det läge att montera ned statsapparaten?

Andra menar att röstningen är en privat fråga, det är upp till var och en. Men vi måste väl ändå kunna utvärdera röstningen *politiskt*, eftersom det ju är en politisk struktur?

När vi diskuterar röstning behöver vi också ta hänsyn till kontexten. Vi är exempelvis läskigt få anarkister i Sverige idag, troligen handlar det snarare om promille än procent av befolkningen. Om vi röstar eller inte röstar på exempelvis Vänsterpartiet eller F! har en väldigt begränsad effekt. Däremot kan det spela roll om det finns en tydlig utomparlamentarisk falang som förhåller sig kritiskt och lojalitetslöst till alla politiska partier. Vill vi motverka en ytterligare högervridning av det politiska fältet är det kanske till och med ett bättre alternativ om det finns en tydlig autonom opposition till vänster om vänstern? Där är vi inte idag, kanske, men finns det något som hindrar, och vad har vi egentligen att förlora? Vi vet ju i alla fall av erfarenhet att de politiska partierna inte kommer att leverera, vare sig de drömmar vi har som anarkister eller på sina egna löften.

Givetvis är icke-röstning i sig själv varken något offensivt politiskt motstånd eller någon revolutionär handling. Men det är ju inte heller en röst på F! eller V. Att vi gör olika avvägningar och landar olika i frågan är oproblematiskt. Jag tycker inte det diskvalificerar någon som anarkist om hen röstar, lika lite som icke-röstning betyder att en är neutral eller passiv. Men jag menar att ett öppet dissande av det parlamentariska systemet, inklusive röstningen, är det mest rimliga i ljuset av en anarkistisk analys. Anarkister borde i normalfallet inte rösta, helt enkelt, tänker jag. Men säg gärna emot.

Det Anarkistiska Biblioteket

Zomia
Rösta: Nej!(2)
30 april 2018

<https://anarkism.info/2018/04/30/rosta-nej-2/>

sv.theanarchistlibrary.org